

Dosarul nr. 2ra-437/21

Prima instanță - (Judecătoria Chișinău, sediul Centru) jud: V. Puica

Instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) jud: I. Secrieru, V. Mihaila, I. Cotruță

ÎNCHEIERE

31 martie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătoriai

Ala Cobăneanu
Mariana Pitic
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Compania Aeriană „Air Moldova” Societate cu Răspundere Limitată și a recursului declarat de avocatul Denis Calacenco în interesele Zinaidei Cobzac,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Zinaida Cobzac împotriva Companiei Aeriene „Air Moldova” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la apărarea drepturilor consumatorului prin încasarea compensației legale pentru anularea zborului și a cheltuielilor de judecată, împotriva deciziei din 10 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 6 decembrie 2018, Zinaida Cobzac a depus cerere de chemare în judecată împotriva CA „Air Moldova” SRL, solicitând încasarea daunei materiale în valoare de 2 227 de euro, în legătură cu pierderea bagajului din aeronava rutei Venezia – Chișinău la 6 august 2018, a sumei de 875 de euro cu titlu de compensație pentru întârzierea zborului de 7 ore, a sumei de 100 000 lei cu titlu de daună morală cauzată în legătură cu faptul furtului bagajului, compensarea cheltuielilor de judecată în mărime de 1 298,80 de lei, cheltuielilor de transport în mărime de 3 320 de lei și cheltuielilor pentru asistența juridică de 5 000 lei.

În motivarea acțiunii Zinaida Cobzac a indicat că la 6 august 2018 a zburat cu aeronava CA „Air Moldova” SRL pe ruta aeriană „Venezia Marco Polo – Chișinău”. A predat bagajul în portul de bagaje al aeronavei. Zborul a fost programat pentru ora 14:00, însă a fost amânat pentru ora 21:00, fără a fi avertizată despre motivul întârzierii.

La sosire în Republica Moldova, în aeroportul Chișinău, reclamanta s-a apropiat să ridice bagajul de la peronul de bagaje și a depistat faptul că bagajul său lipsește.

Astfel, s-a adresat la responsabilul de bagaje al aeroportului Chișinău și a informat despre lipsa bagajului, a depus o cerere în scris, a prezentat biletul pentru bagajul predat în aeroportul Venetia.

Comisia de examinare a reclamațiilor pasagerilor a CA „Air Moldova” SRL în conformitate cu actul de constatare nr. 89 din 29 octombrie 2018 a decis achitarea reclamantei o despăgubire pentru bagajul pierdut în valoare de 100 euro, din suma reală pretinsă de 2 227 de euro.

La 6 noiembrie 2019 a depus cerere prealabilă cu privire la achitarea integrală a sumei despăgubirii în valoare de 2 227 de euro, însă nu a primit nici un răspuns oficial.

Astfel, reclamanta a invocat că bagajul nu i-a fost restituit, iar compania aeriană nu i-a achitat despăgubiri materiale și morale în legătură cu întârzierea zborului și pierderea bagajului.

Prin hotărârea din 10 decembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de Zinaida Cobzac împotriva CA „Air Moldova” SRL.

S-a încasat din contul CA „Air Moldova” SRL în beneficiul Zinaidei Cobzac – 250 euro, cu titlu de despăgubiri pentru întârzierea zborului, 300 euro, despăgubiri pentru pierderea bagajului, 10 000 lei cu titlu de prejudiciu moral, 2 920,81 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

S-a respins pretenția Zinaidei Cobzac împotriva CA „Air Moldova” SRL cu privire la încasarea cheltuielilor de transport, ca fiind neîntemeiată.

La 18 decembrie 2019, CA „Air Moldova” SRL a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe.

La 18 mai 2020, avocatul Fiodor Gonța, în interesele Zinaidei Cobzac, a depus apel incident.

Prin decizia din 10 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins cererea de apel depusă de CA „Air Moldova” SRL și apelul incident depus de avocatul Fiodor Gonța în interesele Zinaidei Cobzac și s-a menținut hotărârea din 10 decembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

În motivarea soluției, cu referire la prevederile art. 16 lit. e), art. 21 alin. (1), art. 24 din Legea privind protecția consumatorului nr.105-XV din 13 martie 2003, art. 980 alin. (1) art. 986 alin. (1) și art. 987 alin. (1), art. 1422 alin. (1) și (2), art. 1423 alin. (1) și (2) din Codul civil (în redacția în vigoare până la 01.03.2019), art. 20 alin. (4)-(6) din Legea privind protecția consumatorilor nr. 105 din 13 martie 2003, art.21 alin.(2) din Convenția pentru unificarea anumitor reguli referitoare la transportul aerian internațional, la care Republica Moldova este parte potrivit Legii nr. 254-XVI din 05.12.2008 și prevederile Regulamentului privind compensarea și asistența pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 836 din 08.11.2012, instanța de apel a conchis că concluzia instanței de fond este întemeiată. Instanța de fond a dat apreciere corectă raportului juridic stabilit între părți, a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, concluziile instanței de fond expuse în hotărâre fiind în corespundere cu probele administrate, iar normele de drept material au fost aplicate corect.

La 5 ianuarie 2021, prin intermediul poștei, CA „Air Moldova” SRL a declarat recurs împotriva deciziei 10 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei și a hotărârii, cu emiterea unei noi decizii prin care cererea de chemare în judecată înaintată de Zinaida Cobzac

împotriva CA „Air Moldova” să fie respinsă ca neîntemeiată și încasarea taxei de stat achitată de către recurentă la depunerea cererii de recurs.

În motivarea recursului, în esență, reprezentantul CA „Air Moldova” SRL a invocat că hotărârea și decizia sunt parțial neîntemeiate, or instanța de fond și instanța de apel nu și-au motivat nici într-un mod concluziile pe probele administrate, interpretând eronat legea sau aplicând o lege care nu trebuia aplicată situației în speță și au tras concluzii contradictorii circumstanțelor cauzei, contrare practicii judiciare naționale și CEDO.

Consideră că hotărârile contestate contravin prevederilor art.432 alin.2 lit. b) și d) din Codul de procedură civilă.

A remarcat că instanțele ierarhic inferioare de judecată au determinat incorect obiectul probațiunii, adică circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a litigiului, care trebuie determinate definitiv de instanța de judecată pornind de la temeiul pretențiilor și obiecțiilor părților, precum și de la normele de drept material și procedural ce urmează a fi aplicate (art. 118 alin. (3) CPC).

Stabilirea incompletă a circumstanțelor de fapt care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei are ca efect aplicarea eronată a normei de drept material și, prin urmare, duce la casarea deciziei instanței de apel și instanței de fond.

La 22 februarie 2021, avocatul Denis Calacenco, acționând în numele și interesele Zinaidei Cobzac, a declarat recurs împotriva deciziei 10 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând repunerea în termen, admiterea recursului, casarea integrală a deciziei și a hotărârii, cu emiterea unei decizii noi prin care acțiunea înaintată de Zinaida Cobzac împotriva CA „Air Moldova” să fie admisă integral ca întemeiată.

În motivarea recursului, reprezentantul Zinaidei Cobzac, avocatul Denis Calacenco, a exprimat dezacordul cu soluția instanțelor de judecată ierarhic inferioare, invocând că hotărârile acestora sunt ilegale și neîntemeiate.

Consideră că atât argumentele pârâtului cât și ale instanțelor de judecată sunt eronate și declarative, or, acestea fac trimitere la un șir de legi ce nu reglementează raporturile juridice în speța dată.

Referitor la omiterea termenului de recurs, a menționat că avocatul Fiodor Gonța, care reprezenta interesele Zinaidei Cobzac, la 15 decembrie 2020, adică la data pronunțării integrale a deciziei a fost internat în spital, aflându-se la tratament, până când la 10 februarie 2021 a decedat din motive de boală.

Despre faptul îmbolnăvirii și aflării la tratament a avocatului Fiodor Gonța reprezentatul reclamantei și nici reclamanta Zinaida Cobzac nu au cunoscut, știind că el este responsabil și de răspundere, nu a presupus că el nu ar fi depus recursul în termen.

Aflând despre decesul lui Fiodor Gonța, la 15 februarie 2021, reprezentantul reclamantei Darii Iurie de urgență s-a adresat unui alt avocat, fiind întocmit recursul în termeni proximi.

A menționat că decizia din 10 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău nu a recepționat-o și despre faptul că ultima este redactată integral a aflat doar la data de 10 februarie 2021, când a recepționat recursul declarat de CA „Air Moldova” SRL.

Din aceste considerente consideră posibilă repunerea recursului în termen.

Privitor la recursul declarat de CA „Air Moldova”, instanța de recurs menționează următoarele.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată CA „Air Moldova”, atât prin intermediul poștei electronice cât și a oficiului poștal (f.d. 173-174), la 15 decembrie 2020.

Iar, recursul a fost depus de către CA „Air Moldova” SRL, prin intermediul poștei, (f.d. 186) la 5 ianuarie 2021, în termen.

În conformitate cu art. din 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

La 10 februarie 2021, Zinaidei Cobzac i-a fost expediat copia recursului depus de CA „Air Moldova” SRL, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței.

Până la data examinării admisibilității recursurilor, intimata nu a depus referință la recursul declarat de CA „Air Moldova” SRL.

Conform art. 431 alin. (2) din Codul de procedură civilă, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

În conformitate cu art. din 439 alin. (3) din Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Examinând temeiurile recursului declarat de CA „Air Moldova” SRL, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs depusă de CA „Air Moldova” SRL nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat de CA „Air Moldova” SRL nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmerts împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de CA „Air Moldova” SRL nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

Referitor la recursul declarat de avocatul Denis Calacenco, acționând în numele și interesele Zinaidei Cobzac, Examinând admisibilitatea recursului, Colegiul constată că recursul urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Conform prevederilor art. 433 lit. b) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Din materialele dosarului rezultă că hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru a fost pronunțată la 10 decembrie 2019.

La 18 decembrie 2019 CA „Air Moldova” SRL a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, fără a indica motivele de fapt și de drept pe care își întemeiază apelul și fără a prezenta dovada plății taxei de stat.

La fel, la 24 decembrie 2019, cerere de apel împotriva hotărârii primei instanțe a depus, fără a indica motivele de fapt și de drept pe care își întemeiază apelul și fără a prezenta dovada plății taxei de stat, avocatul Fiodor Gonța, în interesele Zinaidei Cobzac.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 18 februarie 2020, s-a restituit cererea de apel depusă de avocatul Fiodor Gonța, în interesele Zinaidei Cobzac, din motivul că aceasta a fost depusă de o persoană care nu este în drept să declare apel.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 18 februarie 2020, nu s-a dat curs cererii de apel depusă de CA „Air Moldova” SRL, oferind apelantului termen rezonabil de 15 zile din data recepționării pentru a depune cererea de apel motivată și dovada de achitarea a taxei de stat.

La 3 martie 2020, CA „Air Moldova” SRL a înlăturat neajunsurile stabilite prin încheierea din 18 februarie 2020.

Prin decizia din 6 mai 2020 a Curții Supreme de Justiție, s-a respins recursul declarat de Zinaida Cobzac, prin intermediul avocatului Gonța Fiodor și s-a menținut încheierea din 18 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău.

Prin încheierea din 10 martie 2020 Curții de Apel Chișinău, a fost primit în procedură apelul depus de CA „Air Moldova” SRL.

La 18 mai 2020, în conformitate cu prevederile art.362¹ din Codul de procedură civilă, avocatul Gonța Fiodor în interesele Zinaidei Cobzac, a depus apel incident împotriva hotărârii din 10 decembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Prin încheierea din 10 septembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, s-a primit în procedură apelul declarat de avocatul Gonța Fiodor în interesele Zinaidei Cobzac.

Iar, prin decizia din 10 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins cererea de apel depusă de CA „Air Moldova” SRL și apelul incident depus de avocatul Fiodor Gonța în interesele Zinaidei Cobzac și s-a menținut hotărârea din 10 decembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Copia deciziei integrale a Curții de Apel Chișinău din 10 noiembrie 2020, a fost expediată în adresa participanților la proces, inclusiv și lui Zinaidei Cobzac, prin intermediul poștei electronice, la 15 decembrie 2020, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire de la fila dosarului 173 și de la fila 174.

Mai mult, Colegiul constată că decizia din 10 noiembrie 2020 a fost publicată pe pagina web a Curții de Apel Chișinău, la fel, la 15 decembrie 2020.

Astfel, instanța de recurs notează că pentru asigurarea unei jurisprudențe constante și pentru o bună administrare a justiției, instanțele de judecată publică, în mod sistematic, actele lor de dispoziție.

De altfel, o atare posibilitate de a aduce la cunoștință hotărârile judecătorești a fost completată prin Legea nr. 17 din 5 aprilie 2018, care este aplicată din 1 iunie 2018. Or, după modificări, art. 389 alin. (4) din Codul de procedură civilă prevede că decizia integrală se întocmește în termen de 30 de zile de la pronunțarea dispozitivului deciziei și se publică pe pagina web a instanței judecătorești.

Totodată, prin prisma prevederilor art. 100 alin. (1), coroborat cu art. 389 alin. (4) ale Codului de procedură civilă, rezultă că comunicarea eficientă a hotărârii judecătorești poate fi efectuată prin alte mijloace care să asigure transmiterea textului cuprins în act, inclusiv prin publicarea acesteia pe pagina web a instanței judecătorești.

Sub acest aspect, completul de judecată constată că nu există dubii cu privire la veridicitatea informației prezentate mai sus și, anume, că decizia din 10 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău a fost publicată pe portalul unic al instanțelor de judecată la data de la 15 decembrie 2020.

Cu toate acestea, însă, demonstrând o neglijență a drepturilor procedurale, Zinaida Gonța, fiind reprezentată de avocatul Denis Cecalenco, a declarat recursul împotriva deciziei din 10 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău numai la 22 februarie 2021, în afara termenului legal prevăzut de art. 434 din Codul de procedură civilă, acesta fiind unul de decădere și nesusceptibil restabilirii, ceea ce condiționează declararea recursului ca fiind inadmisibil.

Având în vedere cele menționate supra, Colegiul constată că termenul de două luni de declarare a recursului a început să curgă la data de 16 decembrie 2020 recursul fiind depus abia la 22 februarie 2021, fără o argumentare a depășirii termenului.

Totodată, careva probe că recurenta nu a avut acces la textul integral al deciziei nu au fost prezentate în instanța de recurs.

Exigențele cuprinse în art. 434 alin. (2) din Codul de procedură civilă, prevăd că omiterea intervalului sus-menționat chiar și cu o singură zi nu poate constitui o excepție de la regula generală, specificând clar că este un termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Suplimentar la cele expuse, având în vedere dovezile din dosar, instanța de recurs subliniază că instanța de apel a publicat în mod eficient decizia contestată iar lipsa unor acțiuni concrete de a afla derularea dosarului din momentul pronunțării dispozitivului deciziei instanței de apel până la momentul depunerii cererii de recurs demonstrează că recurenta nu a depus suficientă diligență într-un timp rezonabil pentru a afla motivele respingerii apelului său (cauza Karakutsya versus Ucraina, 16 februarie 2017, parag. 60, 61).

În acest context, se va reitera că, indiferent de temeiurile invocate de către părți sau participanții la proces, în cazul în care există dovada comunicării hotărârii/deciziei integrale, recursul declarat după expirarea termenului de două luni se consideră inadmisibil, ca fiind depus cu omiterea termenului prevăzut la art. 434 din Codul de procedură civilă.

Iar, circumstanțele constatate supra denotă că recurenta urma să depună diligența necesară și să se intereseze la ce etapă de examinare se află prezentul litigiu, unde are calitatea de reclamant/apelant.

Respectiv, Colegiul consideră că nerespectarea termenului de declarare a recursului se datorează în exclusivitate din vina de comportamentul recurenteii Zinaida Cobzac.

În acest context, Colegiul menționează că în conformitate cu art. 56 alin. (3) Codul de procedură civilă, părțile sunt obligate să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. În cazul abuzului de aceste drepturi sau al nerespectării obligațiilor procedurale, se aplică sancțiunile prevăzute de legislația procedurală civilă.

În conformitate cu art. 61 alin. (1) Codul de procedură civilă, părțile sunt obligate să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. Instanța judecătorească pune capăt oricărui abuz de aceste drepturi dacă prin abuz se urmărește tergiversarea procesului sau inducerea sa în eroare.

Folosirea cu buna-credință a drepturilor procedurale, prezumă că partea este obligată la interval rezonabil de timp să manifeste diligență și să respecte termenele prevăzute de lege.

Colegiul menționează că, Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă a reiterat că ține de obligația părților de a lua măsurile necesare privind protejarea drepturilor sale de acces la instanță (cauza Van Harn vs. Germania din 11 septembrie 2007), în speță contestarea la timp a actului judecătoresc.

Astfel, recurentul urma să se intereseze la intervale rezonabile de timp despre derularea procesului în cauză.

Prin urmare, cererea de recurs împotriva deciziei din 10 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău depusă de avocatul Denis Calacenco în numele și interesele Zinaidei Cobzac la 22 februarie 2021, nu se încadrează în termenul de 2 luni prevăzut de lege, care este un termen de decădere și nu poate fi restabilit, ceea ce constituie temei, în conformitate cu art. 433 lit. b) din Codul de procedură civilă, de a considera recursul inadmisibil.

Colegiul reține că o astfel de soluție este compatibilă cu respectarea prevederilor Convenției Europene a Drepturilor Omului, având în vedere că prelungirea nejustificată a termenului pentru exercitarea recursului ar împiedica rămânerea irevocabilă, ca urmare a expirării termenului de atac, a hotărârii judecătorești emise și ar leza, în acest mod, principiul securității raporturilor juridice.

În susținerea opiniei enunțate, Colegiul reține și hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului în cauza Ponomaryov vs. Ucraina din 3 aprilie 2008, unde se notează că deși în speță nu era vorba despre desființarea unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile în urma admiterii unei căi extraordinare de atac în lumina unor circumstanțe nou descoperite, ci de redeschiderea unui proces prin repunerea în termenul de introducere a unei căi ordinare de atac, totuși reînnoirea acestui termen pentru motive neconvingătoare, reprezintă o soluție care ar putea înfrânge principiul securității raporturilor juridice într-un mod similar cu o cale extraordinară de atac.

Reieșind din considerentele menționate și având în vedere faptul că recursul împotriva deciziei instanței de apel a fost depus în afara termenului legal, Colegiul

ajunge la concluzia de a declara recursul înaintat de avocatul Denis Calacenco în numele și interesele Zinaidei Cobzac, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și lit. b) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se respinge cererea depusă de avocatul Denis Calacenco în numele și interesele Zinaidei Cobzac cu privire la repunerea recursului în termen.

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Compania Aeriană „Air Moldova” Societate cu Răspundere Limitată și recursul înaintat de avocatul Denis Calacenco în interesele Zinaidei Cobzac.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Mariana Pitic

Dumitru Mardari